

Zadeva C-553/07

College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

proti

M. E. E. Rijkeboer

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Raad van State)

„Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Direktiva 95/46/ES – Varstvo zasebnega življenja – Izbris podatkov – Pravica do dostopa do podatkov in informacij glede prejemnikov podatkov – Rok za uveljavljanje pravice do dostopa“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca D. Ruiz-Jaraboja Colomerja,
predstavljeni dne 22. decembra 2008 I - 3891
Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. maja 2009 I - 3919

Povzetek sodbe

Približevanje zakonodaj – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Direktiva 95/46

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46, člen 12(a))

I - 3889

Pravica do spoštovanja zasebnosti iz člena 1, točka 1, Direktive 95/46 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov pomeni, da se lahko posameznik, na katerega se osebni podatki nanašajo, prepriča, da je obdelava njegovih osebnih podatkov pravilna in zakonita, to je zlasti, da so osnovni podatki, ki se nanašajo nanj, točni in da so posredovani pooblaščenim prejemnikom. Kot je navedeno v uvodni izjavi 41 Direktive, mora imeti zadevna oseba, da bi lahko opravila potrebna preverjanja, pravico do dostopa do podatkov v obdelavi, ki se nanašajo nanjo.

Države članice morajo v skladu s členom 12(a) Direktive 95/46 pravico do dostopa do informacij glede prejemnikov ali vrste prejemnikov podatkov in glede vsebine posredovanih informacij določiti ne le za sedanost, ampak tudi za preteklost. Države članice morajo določiti rok za shranjevanje teh informacij in temu ustrezen dostop do njih, pri čemer skrbijo za pravično ravnovesje med, po eni

strani, interesom posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, za varstvo njegove zasebnosti zlasti s pomočjo pravic in pravnih sredstev, ki jih določa Direktiva 95/46, ter, po drugi strani, bremenom, ki ga za upravljavca pomeni obveznost shranjevanja teh informacij.

Ureditev, s katero je shranjevanje informacij glede prejemnikov ali vrste prejemnikov podatkov in glede vsebine posredovanih podatkov omejeno na eno leto in s katero je temu ustrezno omejen dostop do teh informacij, medtem ko se osnovni podatki shranjujejo veliko dlje, ne more pomeniti pravičnega ravnovesja med zadevnim interesom in zadevno obveznostjo, razen če se dokaže, da bi daljše shranjevanje teh informacij pomenilo pretirano breme za upravljavca. Nacionalno sodišče mora opraviti potrebna preverjanja.

(Glej točki 49 in 70 ter izrek.)